

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/438/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612209989
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6612209989.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členiek senátu JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcov: 1/ G. R., XX. XX. XXXX, bytom W. R., Q. XX, 2/ C. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. R., Q. XX, v konaní zastúpenej žalobcom 1/ G. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. R., Q. XX, proti žalovanému: PROFI CREDIT SLOVAKIA, s. r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, v konaní o určenie neplatnosti revolvingových zmlúv a o ochranu práv spotrebiteľa, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6C/74/2012-310 zo dňa 24. 02. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania, ktorým sa žalovanému (odporcovi) náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva, p o t v r d z u j e.

II. Žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrhy žalobcov o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č.8200036326 zo dňa 04. 01. 2011 uzatvorená medzi žalobcom 1/ a žalovaným, že rozhodcovská zmluva číslo 8200036326 zo dňa 04. 01. 2011 uzatvorená medzi žalobcom 1/ a žalovaným, že zmluva o revolvingovom úvere číslo 8200036327 zo dňa 04. 01. 2011 uzavretá medzi žalobcom 1/ a žalovaným, že rozhodcovská zmluva o revolvingovom úvere číslo 8200036327 zo dňa 04. 01. 2011 uzavretá medzi žalobcom 1/ a žalovaným, že zmluva o revolvingovom úvere číslo 8200038360 zo dňa 11. 05. 2011 uzatvorená medzi žalobkyňou 2/ a žalovaným, že rozhodcovská zmluva o revolvingovom úvere číslo 8200038360 zo dňa 11. 05. 2011 uzatvorená medzi žalobkyňou 2/ a žalovaným, je neplatná. Zároveň zamietol návrh žalobcu 1/ na zaplatenie finančného zadostučinenia v sume 1500 Eur a návrh žalobkyne 2/ na zaplatenie finančného zadostučinenia v sume 500 Eur. Rozhodol tiež, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

2. Návrhy v časti o určenie neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere zamietol, nakoľko neplatnosť jedného zmluvného dojednania nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere. Čo sa týka rozhodcovských zmlúv, k týmto okresný súd konštatoval, že boli uzavreté na samostatnom liste papiera a boli žalobcami podpísané súčasne so zmluvami o úvere. Pokiaľ žalobcovia podpísali zmluvu o revolvingovom úvere a súčasne podpísali aj rozhodcovskú zmluvu, nie je dôvod pochybovať o ich vôli pristúpiť aj na túto osobitnú dohodu. Súd konštatoval, že v tomto smere ide o individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku, preto súd nepovažoval za neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by boli v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné.

3. Vo vzťahu k výške primeraného finančného zadostučinenia, vzhľadom na neúspech žalobcov v konaní, súd návrhy žalobcov 1/ a 2/ aj v tejto časti zamietol.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol aplikujúc § 150 ods. 1 OSP, pričom prihladol najmä na osobu žalobcov 1/ a 2/ ako na priemerných spotrebiteľov domáhajúcich sa ochrany svojich práv zo spotrebiteľských zmlúv, ako i charakter sporu. Žalobcovia v konaní neboli zastúpení právnym zástupcom. Okresný súd uviedol, že v odôvodnení rozhodnutia uznal, že sporné zmluvy uzatvorené medzi žalobcami a žalovaným sú bezúročné a bezpoplatkové, z čoho je možné vyvodiť záver, že žalovaný ako dodávateľ nepostupoval s náležitou opatrnosťou a ním vypracované zmluvy nespĺňali všetky náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, čím došlo k znevýhodneniu slabšej zmluvnej strany. Na strane žalovaného ako úspešného účastníka v konaní vystupuje právnická osoba, ako podnikateľ, ktorý poskytuje úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Nepriznanie náhrady trov konania tak nemôže spôsobiť vážny zásad do jeho majetkového postavenia. Preto súd náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

5. Rozsudok okresného súdu napadol odvolaním žalovaný. Uviedol, že napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania. Podľa jeho názoru, z napádaného rozsudku nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by spĺňala charakter dôvodu hodného osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 OSP. Poukázal na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 563/2011 zo dňa 08. 12. 2011. Z obsahu podaného odvolania pre odvolací súd vyplynulo, že navrhuje, aby mu súd priznal náhradu trov konania, i keď návrh pre rozhodnutie znel „aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia“. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalobcovia 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhli, aby odvolací súd rozsudok vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil. Poukázali na to, že s nachádzajú v situácii, ktorá odôvodňuje aplikáciu § 150 ods. 1 OSP tak ako ho v obdobnom prípade žalobcov aplikoval Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí č. k. 14Co/663/2014-198 zo dňa 30. 06. 2015.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok podľa § 370, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie žalovaného bolo podané počas platnosti Občianskeho súdneho poriadku, pričom od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (CSP). Podľa prechodných ustanovení upravených v § 470 podľa ods. 1 platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Odvolací súd preskúmal vec na základe podaného odvolania, ktorého právne účinky nastali pred dňom platnosti CSP, pričom aplikoval podľa ods. 1 vo veci už CSP.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa trov konania. V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti.

12. V čase rozhodnutia vo veci sa okresný súd riadil Občianskym súdnym poriadkom.

13. Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihladne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

14. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 142 ods. 1 OSP; § 255 ods. 1 CSP). Aplikácia ust. § 150 ods. 1 OSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádzala do úvahy v prípadoch, keď boli naplnené všetky predpoklady na

priznanie náhrady trov konania, avšak súd došiel k záveru, že sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd celkom alebo sčasti úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania neprizná, môžu spočívať tak v okolnostiach danej veci ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa, súd vždy prihliadal na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov konania k uplatneniu práv na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu, pričom jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkom konania a aby neodporovalo dobrým mravom.

15. Skutočnosť, že účastník konania, ktorému by inak patrila náhrada trov konania, sám konal v rozpore s dobrými mravmi, je okolnosťou hodnou osobitného zreteľa umožňujúcou všeobecnému súdu postupovať pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (k tomu porovnaj uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 580/2012 z 22. 11. 2012).

16. Preskúmaním veci odvolací súd podobne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade bol dôvod na aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP.

17. Súd prvej inštancie uzavrel, že predmetné zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorené medzi žalobcami a žalovaným sú bezúročné a bezpoplatkové, z čoho je možné vyvodiť záver, že žalovaný ako dodávateľ pri vypracovávaní predmetných zmlúv o spotrebiteľských úveroch nepostupoval s náležitou opatrnosťou a ním vypracované zmluvy nespĺňali všetky náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, čím došlo k znevýhodneniu slabšej zmluvnej strany (žalobcov 1/ a 2/), teda konal v rozpore s dobrými mravmi. Skutočnosť, že žalovaný, ktorému by inak patrila náhrada trov konania, pri uzatváraní zmlúv konal v rozpore s dobrými mravmi, je okolnosťou hodnou osobitného zreteľa, umožňujúcou rozhodnúť o trovách konania podľa § 150 ods. 1 OSP.

18. Za tohto stavu odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 362 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobcovia boli v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešní. Nakoľko však žalobcom žiadne trovy konania v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd im náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému nepriznal (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. 10. 2016).

20. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).